

Wyrok
w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Dnia, 04 czerwca 2013r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący **SSR Ewa Przychodzka**

Protokolant Beata Wolny

po rozpoznaniu w dniu 04 czerwca 2013r. w Oleśnicy

sprawy z powództwa (...) 1 **Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z/s w W.**

przeciwko **T. S.**

o zapłatę

powództwo oddała.

Z. /

1. odnotować;

2. kal. 21 dni.

04.06.2013r.

Sygn. akt I C 1277/12

UZASADNIENIE

Powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanej T. S. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym kwoty 590,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zapłaty kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając powyższe żądanie powód podniósł, że jego roszczenie wynika z Umowy ubezpieczenia OC pojazdów komunikacyjnych, potwierdzonej polisą nr (...), łączącą pozwaną z pierwotnym wierzycielem tj. (...) S.A. V. (...). Pozwana miała zapłacić na rzecz (...) S.A. V. (...) kwotę 590,82 zł (składka na ubezpieczenie OC – należność główna plus odsetki). Powód nabył wyżej wymienioną wierzytelność przysługującą (...) S.A. V. (...) wobec pozwanej na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 22.12.2010 r. Dochodzona w pozwie wierzytelność ujawniona jest w księdze rachunkowej (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. o nr (...). Powód wskazał, że wyciąg z tej księgi rachunkowej stanowi dokument urzędowy na podstawie art. 194 ustawy z dnia 27.05.2004 r.

o funduszach inwestycyjnych. Do pozwanej zostało skierowane wezwanie do zapłaty, które nie przyniosło skutku.

Pozwana T. S. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana stwierdziła, że nigdy nie zaciągała zobowiązania, którego dochodzi powód. Samochód osobowy marki Ford Mondeo o numerze rejestracyjnym (...) był jej własnością do dnia 17.03.2005 r., w tym dniu bowiem sprzedała go D. P..

W dniu 25.03.2005 r. poinformowała o zbyciu samochodu towarzystwo ubezpieczeniowe, w którym miała wykupioną polisę OC, tj. (...) S.A. Natomiast umowa ubezpieczenia OC pojazdów komunikacyjnych, potwierdzona polisą nr (...) została zawarta

w dniu 20.04.2009 r. w Z. przez T. P., który działał rzekomo w imieniu pozwanej, tłumacząc, że T. S. jest jego ciocią, jest właścicielem pojazdu, ale nie może stawić się osobiście, jednak pilnie musi ubezpieczyć pojazd. Pozwana zaprzeczyła temu, aby taka sytuacja miała kiedykolwiek miejsce i złożyła w Prokuraturze Rejonowej w Jeleniej Górze zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez T. P. w związku z zawarciem wyżej opisanej umowy. Pozwana zarzuciła też, że strona powodowa nie udowodniła faktu zawarcia przez nią umowy ubezpieczenia OC z (...) S.A.V.(...). Ponadto pozwana wskazała, że wyciąg z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego nie korzysta z domniemania istnienia wiarygodności nim objętej, gdyż zgodnie z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11.07.2011 r. (sygn. P/10) art. 194 ustawy z dnia 27.05.2004 r. o funduszach inwestycyjnych w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W toku postępowania dowodowego ustalono następujące ystafaktyczny:

Pozwana T. S. była właścicielką samochodu osobowego marki Ford Mondeo o numerze rejestracyjnym (...) do dnia 17.03.2005 r., kiedy to sprzedała go D. P.. W dniu 25.03.2005 r. poinformowała o zbyciu samochodu towarzystwo ubezpieczeniowe, w którym miała wykupioną polisę OC, tj. (...) S.A.

/dowód:

umowa sprzedaży z dn. 17.03.2005 r. – k. 8, 40, 60;

W dniu 20.04.2009 r. w Z. zawarta została na nazwisko pozwanej T. S. umowa ubezpieczenia OC pojazdów komunikacyjnych, dotycząca samochodu osobowego marki Ford Mondeo o numerze rejestracyjnym (...) potwierdzona polisą nr (...) przez (...) S.A.V.(...).

/dowód:

polisa nr (...) z dnia 20.04.2009 r. – k. 9, 30;

(...) S.A. V. (...) wezwała pozwaną pismem

z dnia 30.11.2009 r. do zapłaty składki ubezpieczenia z w/w polisy w kwocie 439,00 zł.

Strona powodowa I. F. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z/s w W. zawarła z (...) S.A. V. (...) w dniu 22.12.2010 r.

umowę przelewu wiarygodności pieniężnych względem byłych dłużników.

Później strona powodowa pismami z dnia 22.12.2011 r. i 04.05.2012 r. wzywała pozwaną do zapłaty zaległej składki z odsetkami.

/dowód:

wezwanie do zapłaty z dnia 30.11.2009 r. – k. 12, z dnia 22.12.2011 r. – k. 13, z dnia 04.05.2012 r. – k. 31;

umowa przelewu wiarygodności

z dnia 22.12.2010 r. - k. 29;

W dniu 14.06.2012 r. strona powodowa sporządziła wyciąg z ksiąg rachunkowych z kwotą zadłużenia 509,82 zł.

/dowód:

wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 14.06.2012 r. – k. 28;

Pozwana złożyła w dniu 23.07.2012 r. do Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, podnosząc, iż nie miała nic wspólnego z zawarciem umowy ubezpieczenia samochodu osobowego marki Ford Mondeo o numerze rejestracyjnym (...)w firmie (...) S.A.V.(...)w 2009 r., bo sprzedała ten samochód w dniu 17.03.2005 r.

Sprawa rozstała rozstrzygnięta przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny, który wyrokiem z dnia 31.01.2013 r. (sygn. akt II K 72/13) uznał T. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 270 §1 k.k., oskarżonego o to, że w dniu 20.04.2009 r. w J. w Biurze (...) przy ul. (...) w celu użycia za autentyczny podrobił podpis poprzedniej właścicielki pojazdu marki F. (...) nr rej. (...), T. S. na wniosku o ubezpieczenie OC, a następnie użył takiego dokumentu jako autentycznego wykupując polisę ubezpieczeniową na ten pojazd, którego był aktualnym właścicielem, w firmie (...) S.A. V. (...).

/dowód:

zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 23.07.2012 r. – k. 11, 44, 62;

akta sprawy Sądu Rejonowego
w Jeleniej Górze o sygn. akt II K 72/13 – w zał.;

Sąd zważył:

Strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanej należności wskazanej w wyciągu z własnych ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 14.06.2012 r. Słusznie pozwana wskazywała, że wyciąg z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego nie korzysta z domniemania istnienia wierzytelności nim objętej, gdyż zgodnie z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11.07.2011 r. (sygn. P/10) art. 194 ustawy z dnia 27.05.2004 r. o funduszach inwestycyjnych w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Rzeczą strony powodowej było wykazanie, że nabyta w drodze cesji w warunkach art. 509 kc wierzytelność z tytułu umowy ubezpieczenia OC pojazdów komunikacyjnych, dotycząca samochodu osobowego marki Ford Mondeo o numerze rejestracyjnym (...)potwierdzona polisą nr (...)przez (...) S.A.V.(...)istnieje, a zobowiązana jest pozwana. Strona powodowa przedłożyła jedynie polisę ubezpieczeniową, potwierdzającą zawarcie umowy ubezpieczenia.

Tymczasem pozwana konsekwentnie wskazywała na fakt, iż od dnia 17.03.2005 r. nie jest właścicielką samochodu osobowego marki Ford Mondeo o numerze rejestracyjnym (...), który to sprzedała D. P.. W wyniku postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Jeleniej Górze, zakończonego skierowaniem aktu oskarżenia do Sądu, wydany został przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrok z dnia 31.01.2013 r.(sygn. akt II K 72/13) uznał T. P.za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 270 §1 k.k., oskarżonego o to, że w dniu 20.04.2009 r. w J.w Biurze (...)przy ul. (...)w celu użycia za autentyczny podrobił podpis poprzedniej właścicielki pojazdu marki Ford Mondeonr rej. (...), T. S.na wniosku o ubezpieczenie OC, a następnie użył takiego dokumentu jako autentyczny wykupując polisę ubezpieczeniową na ten pojazd, którego był aktualnym właścicielem, w firmie (...) S.A.V.(...).

Powyższe okoliczności w sposób dobitny potwierdziły, iż to nie pozwana T. S.zawarła umowę ubezpieczenia samochodu osobowego marki Ford Mondeo o nr rej. (...)w dniu 20.04.2009 r.

Umowa obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych dotycząca pojazdu zawierana jest na podstawie Ustawy

z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych

(Dz. U. Nr 124, poz. 1152). Ustawa ta nakłada na posiadaczy pojazdów mechanicznych określone obowiązki. W przypadku ich niedopełnienia

posiadacz pojazdu musi liczyć się z poniesieniem konsekwencji, o jakich

mowa w art. 28 ust. 1 oraz 31 ust.1 i 2 cytowanej wyżej Ustawy. Skoro jednak pozwana sprzedała przedmiotowy samochód w dniu 17.03.2005 r., nie była jego posiadaczem, nie zawarła też umowy ubezpieczenia OC z poprzednikiem strony powodowej, brak było jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia żądania pozwu.

Wobec powyższego należało orzec jak sentencji.